

Pastoralna konferencija SBCRH, Veljača 2012.
mr. Damir Pintarić, pastor BC 'Betanija' Čakovec

Ekumenizam da i(li) ne?

Ovoga ljeta netom prije odlaska na Ljetnu pastoralnu konferenciju na otok Ugljan, jedna moja poznanica, nakon što je saznala da ću provesti ljetovanje zajedno s kolegama pastorima i s njihovim obiteljima, uzbuđeno mi je rekla: 'To mora da je posebni blagoslov i posebna Božja prisutnost, kada se toliko Božjih ljudi okupi na jednom mjestu.' Moram priznati da je za mene uvijek veliki blagoslov i posebna privilegija biti među vama, ohrabriti se i naučiti nešto novo od kolega. Vjerujem da je svaki vjernik u jednom smislu još uvijek agnostik, osim ako nije Taliban. Kako to mislim? Iako smo upoznali *'Istinitog'* (Pnz 32:24) i *'Njegovu Riječ koja je istina'* (Iv 17:17), mi još uvijek upoznajemo istinu od našeg Učitelja koji *'nas uvodi u svu istinu'* (Iv 1:13). Hvala za ovu mogućnost, poziv i povjerenje.

Ovo predavanje naslovio sam 'Ekumenizam da i ne', odnosno 'Ekumenizam da ili ne', kako bi već u naslovu naglasio da je tema jako složena i prilično jednostavna.

Jedan od problema Ekumenizma, koji Ekumenizam čini kompleksnim jest definiranje samoga pojma i pojave. U evanđeoskom svijetu prisutna je poprilična zbunjenost što se tiče definiranja Ekumenizma kao takvog, za razliku od Rimokatoličke crkve koja je jasno definirala pojam, ciljeve i glavni cilj Ekumenizma na II Vatikanskom saboru, u papinim enciklikama i u nekim drugim dokumentima. Ako želite imam nekoliko kopija predavanja dr. Mike McDuffyja, koji je održao seminar u našoj crkvi 2005. na temu: 'Ekumenizam-poziv na oprez i riječi ohrabrenja'. U tim predavanjima dr. McDuffy govori o metodologiji, ciljevima i glavnom cilju Ekumenizma, kako ga definira i prakticira Rimokatolička crkva. Brat Mike McDuffy predaje Povijest Ekumenizma, Crkvenu povijest, Povijesnu teologiju i kolegij Kršćanstvo i zapadna kultura na Mody Bible institutu u Chicagu. Baptist je po uvjerenju i član je baptističke crkve.

U prvom djelu svoga izlaganja, definirajući povijesnu pojavu Ekumenizma unutar crkava reformacijske baštine, te sam pojam Ekumenizma s biblijskog stajališta, odgovorit ću na pitanje zašto da biblijskom Ekumenizmu. U nastavku izlaganja izložiti ću nekoliko argumenata zašto ne drugačijem ekumenizmu, odnosno, vjerujem da ću odgovoriti na pitanje gdje su granice, ili što su konkretne prepreke. U drugom djelu spomenut ću četiri prepreke ili četiri problema za Ekumenizam izvan granica koje ću utvrditi:

1. Biblijsko-teološki problem - Što je Evanđelje?
2. Pastoralni problem - Što je Crkva?
3. Misijski problem - Koga evangelizirati?
4. Tradicijski problem - Kaj su jeli naši stari?

ZAŠTO DA EKUMENIZMU?

Biblija kao vrhovni autoritet vjere i prakse u baptističkoj crkvi, govori i poziva na imperativ jedinstva. Nakon što *'sagiba svoja koljena pred Gospodinom'*, nakon što ustvrđuje da *'Bog u Kristu i u crkvi može učiniti neograničeno više od onoga što možemo moliti ili misliti'* (Ef 3:14-21), apostol Pavao poziva pozvane na jedinstvo.

Zato vas molim, ja sužanj u Gospodinu da živite dostojno poziva kojim ste pozvani: sa svakom vrstom poniznosti i krotкости, sa strpljenjem podnosite jedni druge s ljubavlju! Nastojte sačuvati jedinstvo Duha, povezani mirom. Jedno tijelo i jedan Duh, kao što ste svojim pozivom pozvani samo k jednoj nadi; jedan Gospodin, jedna vjera i jedno krštenje; jedan Bog i Otac sviju, koji je nad svima, koji djeluje po svima i u svima stanuje. (Ef 4:1-6)

Povratak k *'Pastiru i čuvaru svojih duša'* (1.Pet 2:25) uključuje i pronalazak stada. Čovjek koji se *'pokoravanjem istini ponovno rodi od Duha Svetoga i Riječi Božje'* (1.Pet 1:22-23) ne može ostati sam, on teži iskrenom duhovnom jedinstvu i zajedništvu.

Prije dva tjedna bio sam na Misijskoj konferenciji *'Ima nade'* ovdje u Crikvenici. Bilo nas je iz različitih crkava reformacijske baštine, iz različitih mjesta i država. Moram reći da sam uživao u zajedništvu s ljudima koji na srcu imaju misiju. Ohrabren sam s činjenicom da je hotel bio prenatrpan. Tri dana promatrao sam braću i sestre i zapazio jasno izraženu žed za zajedništvo i za misijom. Upravo te dvije potrebe vjernih, obraćenih i nanovorođenih ljudi, upravo zajedništvo i misija potrebe su iz kojih se rodio Ekumenizam kao organizirani pokret 1910. godine u Edinburgu. Misionari različitih denominacija crkava reformacijske baštine, sreli su se kako bi se dogovorili i usuglasili u bitnome, te kako bi što efektivnije mogli zajedno navijestiti Evanđelje Isusa Krista.

Zajedništvo, jedinstvo i suradnja s ciljem da se ljude dohvati s porukom Evanđelja Isusa Krista, potrebe su koje su dovele do povijesnog Ekumenskog pokreta unutar crkava reformacijske baštine. Činjenica jest, da je Ekumenizam rođen unutar crkava reformacijske baštine, i po mom dubokom uvjerenju tu, unutar crkava reformacijske baštine, mora i ostati. Zašto? Zajedništvo i jedinstvo su imperativi Isusa Krista i apostola, ali što je temelj biblijskog zajedništva ili biblijskog Ekumenizma?

TEMELJ BIBLIJSKOG EKUMENIZMA

Apostol Ivan u jednom nejasnom vremenu doketizma i gnosticizma, koji ima puno sličnosti s maglovitim postmodernizmom današnjice, na početku 1. Ivanove poslanice jasno piše da se kršćansko zajedništvo temelji na Bogu, da proizlazi iz Boga, te da je zapravo posljedica spoznaje Boga, posljedica *'spoznaje'* (Iv 17:3) te Vječne, Utjelovljene (1.Iva 1:1) i pisane Riječi. (Iv 17:17)

Što bijaše od početka, što smo čuli, što smo svojim očima vidjeli, što smo promatrali i što su naše ruke opipale o Riječi života – da život se očitovao, mi smo ga vidjeli i svjedočimo za nj, i navješćujemo vam život vječni, koji bijaše kod Oca i koji se nama očitovao – što smo vidjeli i čuli, to navješćujemo i vama, da i vi imate s nama zajedništvo. A naše je zajedništvo s Ocem i Sinom njegovim Isusom Kristom. 1.Iva 1:1-3

Nadalje u istom (kon)tekstu, Ivan jasno piše da je temelj kršćanskog zajedništva Bog koji je Svijetlo.

Ovo je poruka koju smo čuli od njega i koju vam dojavljujemo: Bog je svijetlo i nikakve tame nema u njemu. Ako tvrdimo da smo u zajedništvu s njim, a živimo u tami, lažemo i ne postupamo prema istini. Ali ako u svijetlu živimo, kao što je on u svijetlu, u zajednici smo jedan s drugim, i krv nas njegova Sina čisti od svakoga grijeha. (1.Iva 1:5-7)

Zanimljivo je da Ivan za temelj kršćanskog zajedništva, na prvome mjestu ne postavlja Boga koji je ljubav, već postavlja Boga koji je Svjetlo. Obzirom da smo pastori i teolozi kontekst poznamo, riječ je o teološki doktrinalnom i moralno etičkom svijetlu. Hereza, krivovjerje, nepravednost i nemoral ne spadaju u kršćansko zajedništvo, jasan je apostol Ivan.

U 1. Ivanovoj 1:5 Ivan tvrdi *'Bog je svijetlo!'*, dok kasnije u 1. Ivanovoj 4:8 piše *'Bog je ljubav.'* Koliko god propovijedali, učili, pjevali o Božjoj ljubavi, mi nikada ne možemo

prenaglasiti Božju ljubav jer ona nadilazi spoznaju. Božja ljubav je previsoka, preširoka, preduboka. Bog jest ljubav, ali Bog nije samo ljubav. Bog nije zarobljenik samo jednog svojeg atributa. Bog je ljubav, On je nježan, On je milosrdan, milostiv i dobar, ali jednako tako Bog je pravedan, svet i istinit. Važno je razumjeti da je Božja ljubav sveta a da je Njegova milost pravedna.

Nama koji smo pozvani da propovijedamo Boga Biblije nije nimalo jednostavno uravnoteženo predstavljati Boga Biblije. Bog Abrahamov, Izakov, Jakovljev i naš Bog po Isusu Kristu je svet, pravedan, istinit i pun ljubavi, milosti i milosrđa. Vjerujem da se kad završite poruku, propovijed ili predavanje na kraju pitate kao i ja: 'Gdje je ljubav u poruci?', 'Gdje je svetost u poruci? Nama koji propovijedamo 'Krista razapetoga' nije nimalo jednostavno propovijedati Krista koji je *'pun (pleroma) milosti i istine'* (Iv 1:14). Nije nam nimalo jednostavno propovijedati križ na kojem vidimo savršen sklad svih Božjih atributa. U srednjem vijeku Bog je bio uglavnom oganj koji proždire. Crkva je u srednjem vijeku naglašavala svetost, pravednost, istinitost i pakao do te mjere, da je gotovo zaboravila da je Bog milostiv, milosrdan i pun ljubavi. Tako je bilo u srednjem vijeku. Kako je danas? Mišljenja sam da je jedan od najvećih problema Crkve danas što je gotovo zaboravila da je Bog Biblije svet, pravedan i istinit. Poslušajmo pažljivo molitve, poruke, propovjedi a posebno pjesme i složiti ćemo se vjerujem da je riječ o ozbiljnoj neuravnoteženosti u predstavljanju Boga Biblije.

'Ljubav spaja a doktrina razdvaja', načelo je koje je odigralo ne malu ulogu o proširenju Ekumenizma izvan granica reformacijske baštine. Ne želim nikoga uvrijediti ali treba reći da je to načelo nedorečeno i kao takvo neodrživo. Zašto? Pavao piše mladom Timoteju da se Bog *'ne može odreći sam sebe'* (2.Tim 2:13), Bog se ne može razdvojiti jer ljubav nije nešto što Bog ima ili nema, ima više ili ima manje. Ljubav je dio Božje naravi, Bog jeste ljubav! Isto tako, Svjetlo nije nešto što Bog ima ili nema, ima više ili ima manje. Pravednost, Svetost i Istinitost su dio Boga samoga. Bog je Svjetlo! Svjetlo na kojem se temelji i iz koje proizlazi kršćansko zajedništvo i jedinstvo.

U ovom vremenu 'pritiska tolerancije' i 'diktature relativizma', u ovom vremenu 'dvojbe', draga braćo pastori mi na raspolaganju imamo nešto više od snošljivosti, suživota, tolerancije i dijaloga a to je *'istina u ljubavi'*. (Ef 4:15) Zato jer je Bog svjetlo (1. Iv 1:5) i zato jer je Bog ljubav (1.Iv 4:8), mi moramo propovijedati *'istinu u ljubavi.'* Ljubav se mora osjetiti, ljubav se mora vidjeti, a istina se mora čuti!

ZAŠTO NE EKUMENIZMU? GDJE SU GRANICE EKUMENIZMU? KOJE SU PREPREKE ZA EKUMENIZAM IZVAN GRANICA CRKAVA REFORMACIJSKE BAŠTINE?

Zbog presudne važnosti i nedostatka vremena ja ću se zadržati na prvome Biblijsko teološkom problemu, dok ću ostala tri problema, Pastoralni, Misijski i Tradicionalni proći u zaključku kroz nekoliko pitanja i praktičnih primjera.

1. BIBLIJSKO – TEOLOŠKI PROBLEM Što je Evandjelje?

Čudim se da se tako brzo odmećete od onoga koji vas je pozvao da budete u Kristovoj milosti, da prijedete na drugo 'evandjelje'. Toga drugog zbilja nema! Ima samo nekih ljudi koji vas zbunjuju i koji žele izvrnuti Kristovo Evandjelje. Ali, ako bi vam tko – bili to mi, bio anđeo s neba – navijestio Evandjelje protivnom onom koje smo vam navijestili, neka je proklet! Ponavljam ono što smo upravo rekli: ako vam zbilja tko navješćuje Evandjelje protivno onom koje ste primili, neka je proklet! (Gal 1:6-9)

Već je u četvrtom stoljeću, Augustin Aurelije, konstatirao da je crkva 'corpus premixtum' ili 'miješano tijelo'. Svjestan Sveto-pisamskog imperativa jedinstva, Augustin je ponavljao ono što je isticao John Stot u tom stalnom nastojanju očuvanja zdravog jedinstva: **a) jedinstvo u bitnom, b) sloboda u sporednom i c) ljubav u svemu.**

Evandjelje je bitno, Evandjelje je najbitnije! Ako nema Evandjelja, nema spasenja, nema crkve, nema ni pravog Ekumenizma. Što je Evandjelje je temeljno i sudbonosno pitanje.

Kada je Pavao s Barnabom došao u Galaciju, on je propovijedao Radosnu Vijest, Evandjelje Isusa Krista. Pavao je u Galaciji propovijedao jedno jedino Evandjelje Isusa Krista, evandjelje milosti Božje. Nalazimo ga odmah na početku poslanice:

Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista, koji je sam sebe predao za naše grijeha da nas izbavi iz sadašnjega pokvarenog svijeta, u skladu s voljom Boga, Oca našega! Njemu slava u vijeke vjekova. Amen! (Gal 1:3-6)

Najkraće i najjasnije izlaganje 'Evandjelja milosti' nalazimo u poslanici Efežanima 2:8. Pavao prvo postavlja **tezu**: *'Milošću ste spašeni po vjeri...'* Zatim da bi to objasnio i približio Pavao dodaje **antitezu**: *'to ne dolazi od vas, to ne dolazi od djela da se ne bi tko hvalio...'*, te jasno zaključuje i utvrđuje postavljajući **sintezu**: *'to je dar Božji'*.

Nakon samo šest godina, Pavao je čuo žalosnu Vijest o Radosnoj Vijesti. Naime, nakon njega i Barnabe, u Galaciju su došli kako ih ono naziva *'neki ljudi'* koji su propovijedali 'drugo ili drugačije Evandjelje'. Ti, *'neki ljudi'*, učili su i propovijedali da je Isus na križu samo otvorio mogućnost spasenja, a da bi se čovjek stvarno opravdao i spasio pred Bogom, on pored vjere u Isusa Krista mora biti obrezan, vršiti Mojsijev zakon i običaje judaizma.

Ti *'neki ljudi'* zapravo su učili da će ono što je započeo Krist dovršiti Mojsije. Pod utjecajem 'drugog evandjelja' ili 'evandjelja zasluga' ili 'evandjelja plus', crkva je upala u Legalizam. Vjernici u Galaciji pokušali su graditi odnos s Bogom po Zakonu i djelima. Rezultat tog legalističkog odnosa s Bogom bio je gubitak odnosa. Prema poslanici Galaćanima pokazatelji i posljedice Legalizma bili su redom: Nepotizam (Gal 1:1), zbunjenost (Gal 1:7), ugađanje ljudima umjesto ugađanje Bogu (Gal 1:10), duhovno kontroliranje i licemjerstvo (Gal 11-14), sveti dani (Gal 4:10), i djela tijela (Gal 5:19-22).

Čuvši žalosnu vijest o Radosnoj Vijesti, Pavao reagira i piše poslanicu Galaćanima, kako bi zaštitio crkvu koju je osnovao, kojoj je služio i koju je volio.

Pavao je bio doktor Zakona. Odgojen kod Gamalilela. Odlično je poznao *'Zakon, tradiciju i običaje Izraela'* (Fil 3:4-6, Dj 22:3). Pavao je znao što je religija. Pavao je bio doktor Zakona, ali Pavao je bio i doktor milosti, jer je sreo Onoga koji mu je rekao *'Savle, Savle zašto me progoniš?'* (Dj 9:3-4). Pavao je znao što je milost jer je iskusio milost. Njega je obasjala Svjetlost s neba. Bilo da piše pojedincu ili crkvi, Pavao svaku poslanicu započinje i završava: *'Milost s vama'*. Pavao je doživio, propovijedao i čuvao evandjelje milosti. Pavao je znao da 'evandjelje zasluga', tj. milost + vjera + vršenje Zakona + tradicija + običaji vodi natrag u ropstvo religije. Pavao je znao i isticao da se Istina evandjelja, da se *'Svijetlo sjajne Radosne vijesti'* (2.Kor 4:4) ne smije dirati! O tome čitamo na početku 2. poglavlja:

Četrnaest godina poslije toga ponovno sam uzišao u Jeruzalem s Barnabom. Poveo sam i Tita sa sobom. A uzišao sam potaknut objavom. Izložio sam im – posebno prvacima – Evandjelje koje propovijedam među poganima, da se o njem posavjetujem, da slučajno ne trčim ili da nisam trčao uzalud. Ali čak ni Tit, drug moj, premda Grk, nije bio primoran da se obreže, i to zbog lažne braće, koja su se ušuljala k nama da iznađu kako bi nam uzeli slobodu koju imamo

u Kristu Isusu – da nas svedu na robove. Ovima nismo ni za jedan čas popustili; nismo im se pokorili zato da ISTINA EVANĐELJA ostane kod vas NETAKNUTA. (Gal 2:1-5)

Općenito se misli i glasno čuje da su sve religije temeljno iste, a da su samo na površini različite. Istina je da su sve religije temeljno iste a na površini različite jer sve religije uglavnom govore o tome što čovjek može i mora činiti da bi se spasio. Sve religije govore o jednoj 'Pactum soterologiji', o svojevrsnoj sinergiji spasenja, o jednoj kooperaciji Boga i čovjeka u spašavanju. Biblijsko Evanđelje je temeljno suprotno svakoj religiji, jer govori o Onome koji je sve učinio jedanput za uvijek. Biblijsko Evanđelje govori da je *'Bog tako ljubio svijet da je dao svoj jedinorođenog Sina da ne pogine ni jedan koji u Njega vjeruje, već da ima život vječni'* (Iv 3:16).

Prazan križ u našim crkvama, draga braćo, naglašava uskrsnuće, ali prazan križ naglašava i savršenost Kristovog života te savršenost, kompleksnost i svršenost jedanput zauvijek prinesene žrtve. *'Isus je uistinu jednim jednim prinosom zauvijek učinio savršenima, one koje posvećuje. I to nam svjedoči Duh Sveti'* (Heb 10:14-15). To je istina koja se ne smije dirati.

Kada usporedimo Biblijsko Evanđelje s 'evanđeljem' Rimokatoličke crkve, dolazimo do odgovora na pitanje zašto ne ekumenizmu.

Biblijsko Evanđelje: milost + vjera u Isusa Krista = spasenje + djela.

'Evanđelje' RKC: milost + vjera u Isusa Krista + krštenje(1256) + sakramenti(1129) + misa(1405) + dobra djela (2016) + vršenje Zakona (2068) + čistilište (1030) + oprostajnice (1498)

Većinu vremena do sadašnjeg izlaganja potrošio sam na imperativ i narav biblijskog Ekumenizma, koji proizlazi iz Boga samoga i koji je posljedica spoznaje Vječne, Utjelovljene i Pisane Riječi, te na prvu prepreku za Ekumenizam van spomenutih granica, a to je BIBLIJSKO - TEOLOŠKI PROBLEM.

U zaključku ću spomenuti tri prepreke koje proizlaze iz prve, Biblijsko – teološke prepreke, te postaviti nekoliko logičnih pitanja za kraj. Problemi koje proizlaze iz Biblijsko-teološkog problema su:

2. PASTORALNI PROBLEM - Što je crkva?

3. MISIJSKI PROBLEM - Evangelizirati koga?

4. TRADICIJSKI PROBLEM? - Kaj su jeli naši stari?

Ako nesvjesna beba, vodenim krštenjem po nezasluženoj milosti Božjoj dobiva oprostjenje svih grijeha, ako je vodenim krštenjem opravdana, ako vodenim krštenjem postaje dio Kristove sveopće Crkve, ako vodenim krštenjem dobiva neizbrisivi pečat Duha Svetoga kao i posebni dar Duha Svetoga ili Karizmu za izgradnju Crkve, što ili tko je onda Crkva? Sve nabrojeno prema službenom učenju Rimokatoličke crkve događa se u krštenju vodom. Ja vjerujem da se sve nabrojeno događa u krštenju, ali ne vodom već Duhom Svetim. Pavao u Rimljanima 6:3-4 ne govori o krštenju vodom nego o krštenju Duhom. Tamo vode jednostavno nema! U Rimljanima 6:3-4 Pavao govori o 'suhom krštenju' koje se događa u trenutku duboko osobne vjere srca u Evanđelje Isusa Krista.

Vidite, sakrament ili djeluje ili ne djeluje 'ex opere operato'. Sakrament krštenja ili spašava ili ne spašava. Ili mi jesmo ili mi nismo *'odvojena braća'* s manama i nedostacima, kojoj treba samo malo više vremena da prepozna gdje se nalazi punina milosti.

Ako je vođeno krštenje jednako krštenju Duhom Svetim, ako je sakrament jednako obraćenju, nanovorođenju (Iv 3:3), ako je Evanđelje milosti Božje jednako 'Evanđelju zasluga', onda se moramo fokusirati samo na to da je *'Isus prošao zemljom čineći dobro'*, a zaboraviti da je *'Isus obilazio sve gradove i sela u kojima je učio i propovijedao.'*

Ako je vođeno krštenje jednako krštenju Duhom Svetim, zašto su naši stari baptisti izlazili iz Rimokatoličke crkve nerijetko uz veliku cijenu. Kaj su jeli naši stari? Aleksa Novak, Jekić, Lehotski, Ogrizović... Je su li oni pogriješili? Ili možda mi griješimo braćo? Što se tu ili tko se tu promijenio? Po mom uvjerenju razlika između I Vatikanskog sabora i II Vatikanskog sabora je samo 'kozmetika.' Vjerujem da se tekst iz 2. Kor 6:14-7:1 može u određenom smislu primijeniti na našu situacija i naša postavljena pitanja. Tekst koji ću pročitati završava s pozivom.

Ne budite s nevjernicima pod jednim te istim jarmom; Što ima pravednost s bezakonjem? Što li je zajedničko svijetlu i tmini? Kako je moguć sporazum između Krista i Belijara? Kakva postoji zajednica između vjernika i nevjernika? Kakav li sklad između hrama Božjega i idola? A mi smo hram Boga živoga, kao što reče Bog: "Stanovat ću među njima i među njima hodati. Ja ću biti njihov Bog, a oni će biti moj narod." Zato 'izidite između njih i odvojite se' – veli Gospodin! 'Ne dotičite se ničega nečista, i ja ću vas primiti! Ja ću vam biti Otac, a vi ćete mi biti sinovi' i kćeri, veli Gospodin Svemogući." Budući da imamo ova obećanja, očistimo se ljubljani, od svake tjelesne i duševne ljage, i privedimo k savršenstvu svoju svetost u strahu Božjemu! 2.Kor 6:14-7:1

Za sam kraj tri primjera koji praktično ilustriraju Biblijsko-teološku, Pastoralnu, Misijsku i Tradicijsku prepreku. Čakovec, Rijeka i Pušćine.

ČAKOVEC - razgovarao sam s mladim bratom koji se zaljubio i odlučio ženiti katolkinju. Rekao sam mu da iako mi je drag, iako posebno cijenim njega i njegovu obitelj, ne mislim da je to dobar pravac. Pitao me zašto? Trudio sam se objasniti mu da Evanđelje po Pismu nije isto kao 'evanđelje' po Rimu, naglasivši mu pritom ozbiljnost razlike, te da će mu ta temeljna razlika konstantno stvarati probleme u životu, u odgoju djece i tako dalje. Fotokopirao sam mu skriptu od stodvadeset strana iz predmeta Rimokatolicizam, te ga zamolio da ništa konkretno ne odlučit dok barem skriptu ne pročita. Vjerujem da je skriptu pročitao.

RIJEKA: Na zadnjem susretu baptista, predstavnik Rimokatoličke crkve i izaslanik Riječkog biskupa, u svom izlaganju u jednom trenutku je rekao slijedeće: 'Vaša pjesma je moja pjesma, vaša molitva je moja molitva'. Puno sam razmišljao o tome. Moram priznati da izrečeno jako dobro zvuči, jako primamljivo, tako Roterdamski, no, u praksi neizvedivo.

'Vaša pjesma je moja pjesma', ali koja pjesma? Prošli mjesec imali smo vjenčanje i obzirom da su mladenci novi obraćenici, na vjenčanju je bilo preko stotrideset uzvanika u crkvi, uglavnom pripadnika rimokatoličke crkve. Nakon vjenčanja jedna gospođa pristupila je jednoj našoj sestri te rekla: *'pa ovu pjesmu od Kristine i mi pjevamo u našoj crkvi.'* To je u redu, to je lijepo, ali da li to znači da ćemo mi pjevati *'Rajska djevo kraljice hrvata'*. Nije tajna da sam domoljub i da volim Hrvatsku, ali sam istovremeno neizmjenjivo i iskreno sretan što u crkvi imamo mađare, slovake, slovence, srbe, rome... Uživam kad se molimo u malim grupama i kad braća i sestre mole na svojem jeziku.

'Vaša molitva je moja molitva!', ali koja molitva?

PUŠĆINE: Braća iz Pušćina organizirala su evangelizaciju i druženje za penzionere iz jednog većeg mjesta iz Međimurja. Želeći se gostima približiti dr. Maršanić je mudro izabrao tekst za propovjed iz Mateja, poznatu Gospodinovu molitvu *'Oče naš.'* Brat je po našem običaju pozvao da ljudi ustanu i počeo čitati. Čim je pročitao prve riječi, pogađate, svi su počeli u jedan glas moliti. To je bilo u redu, no problem je nastao kad molitva Oče naš došla kraju. Svi

znamo da iza Oče naš ide molitva 'Zdravo Marijo...' Braća su to uljudno i lijepo nekako izbjegla.

PRIMJENA

a) Jedinstvo u bitnome

Evandjelje je bitno. 'Svjetlo sjajne Radosne Vijesti' (2.Kor 4:4 ne smije se dirati, jer bez Biblijskog Evandjelja, nema obraćenja, nema crkve, nema ni Ekumenizma.

Ekumenizam da ali na pravom temelju. Pravoslavna crkva, Rimokatolička crkva i Protestansko-evanđeoske crkve imaju u svom temelju vjere dvadeset sedam knjiga Novoga Zavjeta. To nam je zajedničko. Tu krenimo. Tradicija Pravoslavne i Rimokatoličke crkve se razlikuju. Novi zavjet postojao je i bio autoritet prije ekumenskih Sabora. Očito je da se oko ljudskoga čovjek neće nikada dogovoriti. Zar nije tako? Vratimo se Isusu Krsitu. Gradimo jedinstvo na Njemu. Odbacimo '+'! Zar Isus Krist nije dosta?

b) Sloboda u sporednome

Za tu slobodu Krist nas je oslobodio. Prema tome, budite nepokolebljivi i ne dopustite da bas ponovno upregnu u jaram ropstva (Gal 5:1).

c) Ljubav u svemu

Ljubav se mora vidjeti, ljubav se mora osjetiti, a istina se mora čuti!

Vrijeme 'pritiska tolerancije', vrijeme 'diktature relativizma' je vrijeme za dijalog. Apostol Pavao bio je *'izabrano sredstvo da donese Evandjelje i pred pogane i kraljeve, i sinove Izraelove'* (Dj 9:15).

Kako je to Pavao činio: Kerusso, didasko i dialegomai. Propovijedanjem Riječi, Učenjem Riječi i Branjenjem Riječi. Vrijeme 'dvojbe' danas vrijeme je apologetike. Riječ 'dialogomai' od koje dobivamo riječ dijalog, prevedena je u Djelima s '**raspravljati**'. Rječnik spomenutu riječ definira ovako: *'misliti drugačije, ne slagati se, argumentirati, raspravljati, uvjeravati'* (W. E. Vine. *Vine's Expository Dictionary*, str.924).

Pavao nije dijalogizirao zbog dijaloga samoga, niti je raspravljao zbog sukoba. Pavlu nije bila važnija borba za istinu od istine same. Ne, on je govorio *'istinu u ljubavi'*. Krajnji cilj za apostola Pavla nije bio biti u pravu i pobijediti drugoga argumentima, već ljudima donijeti Radosnu Vijest o Isusu Kristu, ljudima donijeti Evandjelje milosti Božje.

Obzirom da me je dopalo da izlažem nakon pastora Grlja, od kojeg sam unatoč bitnim razlikama mogao nešto naučiti, završiti ću, kao i Gorgio s nadgrobnom pločom.

Kad bi ostavio neki tekst, citat na nadgrobnoj ploči on bi glasio ovako:

'Ovdje ne počiva Damir Pintarić, on je s Isusom u nebu. Damir Pintarić koji voli baptiste, katolike, pravoslavce, muslimane, budiste, hinduiste... i kojima u ljubavi poručuje: Obratite se (Pokajte se) jer je blizu kraljevstvo nebesko.'

Bibliografija.

1. Bainton, Roland. *Here I stand: A live of Martin Luther*. Meridian, 1995.
2. Biblijski institut. *Kairos Jedinstvo i zajedništvo kršćana, Godina 2, br.1*. Zagreb: Tiskara Zelina, 2008.
3. Bert, Beverly, Beach. *Ekumenizam napredak ili nazadak*. Zagreb: Grafolux, 1999.
4. Gendron, Mike. *Preparing Catholics for Eternity*. New York: 21st Century Press, 2005.
5. George, Timothy. *Theology of the Reformers*. Nashville: Broadman Press, 1988.
6. Godfrey, Robert, James White, R. C. Sproul, John Armstrong, John MacArthur, Sinclair Ferguson, Joel Beeke, Ray Lanning, Don Kistler; General Editor. *Sola Scriptura-The Protestant Position on the Bible*. Morgan: Soli Deo Gloria Publications, 2000.
7. Hrvatska Biskupska Konferencija. *Katekizam Katoličke Crkve*. Čakovec: Zrinski, 1994.
8. Iain, H. Muttay. *Evangelicalism Divided*. The Banner of Truth Trust, 2000.
9. Jambrek, Stanko. *95 teza – rasprava doktora Martina Luthera o moći i djelotvornosti indulgencija, 31.listopada 1517*. Zaprešić: Matica Hrvatska, 2001.
10. John, Stot. *Istina je jedna*. Beograd: Soteria d.o.o.
11. Kršćanska sadašnjost. *Biblija*. Zagreb: Kršćanska sadašnjost, 2006.
12. Kršćanska sadašnjost. *Drugi Vatikanski Koncil*. Zagreb: Kršćanska sadašnjost, 1986.
13. McCarthy, James G. *The Gospel According to Rome*, Harvest House Publishers, 1995.
14. McGrath, Alistair, Harold Brown, Donald Bloesh, Michael Horton, John Armstrong. *Roman Catholicism-Evangelical Protestants Analyze What Divides And Unites US*. Chicago: Moody Press, 1994.
15. Waiss, John R., McCarthy, James G. *Letters Between a Catholic and an Evangelical*. Grand Rapids: Harvest House Publishers, 2003.
16. W. E. Vine. *Vine's Expository Dictionary*. Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1997.